



## Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2017\*

Euroopan parlamentin jäsen – Pääsyn epääminen parlamentin rakennuksiin – Kolmannen valtion kansalainen – Perusoikeuskirjan 21 artikla – Etniseen alkuperään perustuva syrjintä – Kansalaisuuteen perustuva syrjintä – Perusteen tutkittavaksi ottaminen – Poliittisiin näkemyksiin perustuva syrjintä – Yhdenvertainen kohtelu – Harkintavallan väärinkäyttö

Asiassa T-452/15,

**Andrei Petrov**, kotipaikka Pietari (Venäjä),

**Fedor Biryukov**, kotipaikka Moskova (Venäjä),

**Alexander Sotnichenko**, kotipaikka Pietari,

edustajanaan asianajaja P. Richter,

kantajina,

vastaan

**Euroopan parlamentti**, asiamiehinaan N. Görlitz ja M. Windisch,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jossa vaaditaan kumoamaan parlamentin 16.6.2015 tekemä päätös, jolla kantajilta evättiin pääsy sen tiloihin,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (esittelevä tuomari) ja I. Reine,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Bukšek Tomac,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 24.1.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

\* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

## tuomion

### Asian tausta

- 1 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon asianumerolla T-618/15 rekisteröidyn asian kantaja Udo Voigt valittiin Euroopan parlamenttiin 25.5.2014 pidetyissä vaaleissa saksalaisen Nationaldemokratische Partei Deutschlands (NPD) -puolueen listalta. Hän on toiminut tästä lähtien sitoutumattomana edustajana.
- 2 Pietarissa (Venäjä) järjestettiin 22.3.2015 ”Venäjän kansallinen foorumi” -niminen poliittinen foorumi, johon venäläinen Rodina-puolue kutsui Voigtin ja johon osallistuivat tämän asian kolme kantajaa Andrei Petrov, Fedor Biryukov ja Alexander Sotnichenko.
- 3 Tämän foorumin jatkotoimena Voigtin avustaja ilmoitti 3.6.2015 päivätyllä sähköpostiviestillä parlamentin lehdistöyksikölle tämän aikomuksesta järjestää 16.6.2015 lehdistötilaisuus aiheesta ”Toimenpiteet kylmän ja kuumen sodan välttämiseksi Euroopassa” (jäljempänä lehdistötilaisuus). Tässä lehdistötilaisuudessa oli tarkoitus olla kuusi osallistujaa eli Voigt, yksi kreikkalainen edustaja, yksi italialainen entinen edustaja ja yksi brittiläinen entinen edustaja sekä Petrov ja Biryukov, jotka kummatkin ovat Venäjän kansalaisia ja venäläisen Rodina-puolueen jäseniä. Voigtin avustaja pyysi, että hän saisi tätä varten käyttöönsä yhden parlamentin salin ja tulkkauslaitteistot.
- 4 Edelleen ”Venäjän kansallinen foorumi” -nimisen foorumin jatkotoimena Voigtin avustaja pyysi 9.6.2015 akkreditoinnista vastaavalta parlamentin turvallisuusasioiden pääosastolta kulkulupia 21 henkilölle, joista viisi on Venäjän kansalaisia eli kolme kantajaa sekä E. N. ja P. E., toista tilaisuutta eli aiheesta ”Seminaari eurooppalaisesta yhteistyöstä” myös 16.6.2015 järjestettäväksi suunniteltua työkokousta (jäljempänä työkokous) varten.
- 5 Turvallisuusasioiden pääosasto ilmoitti myös 9.6.2015 lähettämässään sähköpostiviestissä vastaanottaneensa akkreditointipyynnön. Tämä vastaanottoilmoitus sisälsi viitenumeron, jonka avulla kulkuluvat voitiin 16.6.2015 noutaa, ja siinä oli liite, jossa vahvistettiin, että tilaisuus oli turvallisuusmääräysten mukainen ja täsmennettiin, ettei järjestäjää ollut vapautettu tavanomaisesta lupamenettelystä.
- 6 Lehdistöyksikkö ilmoitti edelleen 9.6.2015 päivätyllä sähköpostiviestillä Voigtin avustajalle saaneensa poliittisilta tahoilta ohjeen olla asettamatta kantajan avustajan käyttöön lehdistötilaisuutta varten pyydettyjä tiloja (jäljempänä lehdistöyksikön sähköpostiviesti). Tässä sähköpostiviestissä viitattiin rajoituksiin, joita toimitelimen oli asettanut venäläisten poliitikkojen ja diplomaattien pääsulle ja vaaraan siitä, että Petrovin ja Biryukovin läsnäolo aiheuttaa toimitelimen toiminnalle haittaa.
- 7 Parlamentti antoi 10.6.2015 Euroopan unionin ja Venäjän suhteiden tilaa koskevan päätöslauselman (2015/2001 (INI)) (EUVL 2016, C 407, s. 35; jäljempänä 10.6.2015 annettu päätöslauselma), jota koskevat neuvottelut olivat alkaneet 15.1.2015.
- 8 Voigtin avustaja nouti 16.6.2015 kulkuluvat, jotka oli tarkoitettu kantajan työkokoukseen kutsumille vieraille. Tämä viimeksi mainittu sai kuitenkin aamupäivällä turvallisuusasioiden pääosaston akkreditointiyksiköstä sähköpostiviestin, jonka mukaan tämän kokouksen osallistujalistan vuoksi ja parlamentin puhemiehen kabinetista saatujen ohjeiden mukaisesti viideltä Venäjän kansalaiselta, kantajat mukaan lukien, evättiin pääsy toimitelimen tiloihin (jäljempänä riidanalainen päätös).

## Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 9 Kantajat nostivat unionin yleiseen tuomioistuimeen 10.8.2015 toimittamallaan kannekirjelmällä nyt käsiteltävänä olevan kanteen parlamenttia ja sen puhemiestä vastaan.
- 10 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen 18.9.2015 antamallaan määräyksellä Petrov ym. v. parlamentti ja parlamentin puhemies (T-452/15, ei julkaistu, EU:T:2015:709) siltä osin kuin se koski parlamentin puhemiestä.
- 11 Kantajat toimittivat vastauksensa 12.1.2016 ja parlamentti omansa 25.2.2016.
- 12 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
  - kumoaa riidanalaisen päätöksen
  - velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 13 Parlamentti vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
  - hylkää kanteen perusteettomana
  - velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 14 Unionin yleinen tuomioistuin antoi 7.12.2016 parlamentille tiedoksi prosessinjohtotoimia, joihin tämä vastasi 21.12.2016.

## Oikeudellinen arviointi

### *Kantajien vastauksen tutkittavaksi ottaminen*

- 15 Parlamentti katsoi vastauksessaan epäilevänsä kantajien vastauksen tutkittavaksi ottamista, koska siinä esitettiin epä johdonmukaisia ajatuksia ja väitteitä, joiden osalta oli epävarmaa, liittyivätkö ne kannekirjelmässä esitettyihin perusteluihin.
- 16 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 83 artiklan mukaisesti kannetta voidaan täydentää kantajan vastauksella. Lisäksi työjärjestyksen täytäntöönpanosta annettujen käytännön määräysten 142 kohdasta käy ilmi, että ”[k]oska oikeusriidan puitteet ja sen kohteena olevat perusteet tai väitteet on jo esitetty – – perusteellisesti kannekirjelmässä – –, kantajan vastauksen – – tarkoituksena on antaa kantajalle – – tilaisuus täsmentää kannanottojaan tai tarkentaa lausumiaan jostain tärkeästä kysymyksestä sekä vastata – – vastinekirjelmässä esiin tulleisiin uusiin seikkoihin”.
- 17 Käsiteltävässä asiassa on niin, että vaikka kantajan vastauksessa on epäselvyyksiä, kokonaisuudessaan se vastaa edellä kuvailtuja tavoitteita. Lisäksi vaikka oletetaan, että se sisältää väitteitä, joiden voidaan katsoa olevan uusia perusteita, tätä kirjelmää ei voida tämän seikan perusteella sivuuttaa käsittelystä kokonaisuudessaan. Tämä seikka on vain omiaan asettamaan kyseenalaiseksi kyseessä olevien väitteiden tutkittavaksi ottamisen, mikä on tarkastettava jokaisen asianomaisen kanneperusteen tarkastelemisen yhteydessä.
- 18 Kantajien vastaus on näin ollen otettava tutkittavaksi.

## *Asiakysymys*

### *Alustavat huomautukset*

- 19 Kantajat esittävät kanteessa kaksi kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee ”perussopimusten rikkomista” ja toinen harkintavallan väärinkäyttöä.
- 20 SEUT 263 artiklan toisen kohdan mukaisesti, luettuna yhdessä SEUT 256 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa, unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen lausumaan perussopimusten rikkomista koskevista kanteista.
- 21 Työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan mukaisesti kanteeseen tulee kuitenkin sisältyä yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Oikeuskäytännössä katsotaan vakiintuneesti, että oikeusvarmuuden ja hyvän lainkäytön takaamiseksi olennaiset oikeudelliset seikat käyvät ilmi ainakin pääpiirteittäin mutta johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse kannekirjelmän tekstistä (tuomio 29.9.2016, *Bach Flower Remedies v. EUIPO – Durapharma (RESCUE)*, T-337/15, ei julkaistu, EU:T:2016:578, 50 ja 51 kohta). Kantajan ei tarvitse nimenomaisesti ilmoittaa tiettyä säännöstä, johon hänen väitteensä perustuu, kunhan esitetyt perustelut ovat riittävän selkeitä, jotta vastapuoli ja unionin tuomioistuimet voivat vaikeuksitta yksilöidä tämän säännöksen (ks. vastaavasti tuomio 10.5.2006, *Galileo International Technology ym. v. komissio*, T-279/03, EU:T:2006:121, 47 kohta ja tuomio 13.11.2008, *SPM v. neuvosto ja komissio*, T-128/05, ei julkaistu, EU:T:2008:494, 65 kohta).
- 22 Edellä mainituista määräyksistä seuraa, että ”perussopimusten rikkominen” on yleisesti ilmaistu perustelu kumoamiskanteelle, joka voidaan saattaa unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, mutta että sen avulla ei voida yksilöidä kanneperusteen oikeudellista perustaa (ks. vastaavasti tuomio 27.11.1997, *Tremblay ym. v. komissio*, T-224/95, EU:T:1997:187, 80 ja 81 kohta).
- 23 On siis tarkasteltava, perustuuko ensimmäinen kanneperuste täsmällisemmälle oikeudelliselle perustalle kuin pelkkään ”perussopimusten rikkomiseen” tehtyyn viittaukseen.
- 24 Käsiteltävässä asiassa kannekirjelmän sisällöstä ja siihen liitetystä tiivistelmästä, joka voidaan ottaa huomioon kannekirjelmän tulkitsemista varten (tuomio 25.10.2007, *Komninou ym. v. komissio*, C-167/06 P, ei julkaistu, EU:C:2007:633, 25 ja 26 kohta ja tuomio 12.4.2016, *CP v. parlamentti*, F-98/15, EU:F:2016:76, 16 kohta), käy ilmi, että todellisuudessa kantajien esittämä ensimmäinen kanneperuste perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 21 artiklaan. Täsmällisemmin kantajat vetoavat heidän etniseen alkuperäänsä perustuvaan syrjintään sekä kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon rikkomiseen.
- 25 Lisäksi kantajat väittävät vastauksessaan, että heitä syrjittiin poliittisten näkemystensä vuoksi. He väittävät siinä myös, että yleisen yhdenvertaisuuden periaatetta on loukattu, koska heitä kohdeltiin väitetysti eri tavalla kuin muita vierailijoita ja vastaanottajia parlamentissa.
- 26 Lopuksi sekä kannekirjelmässä että kantajan vastauksessa viitataan riidanalaisten päätösten suhteettomaan luonteeseen, ja näiden viittausten osalta on määriteltävä heti alkuun, muodostavatko ne itsenäisen kanneperusteen.
- 27 Tältä osin ja toisin kuin parlamentti ehdottaa, vaikka suhteellisuusperiaatteella on itsenäinen olemus, se voi myös olla osa yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita. Oikeuskäytännössä on todettu, että yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteet edellyttävät, että erilaista kohtelua perustellaan objektiivisella ja järkevällä perusteella eli että se vastaa hyväksyttävästi tavoiteltua päämäärää ja että tämä erilainen kohtelu on oikeassa suhteessa asianomaisella kohtelulla tavoiteltuun päämäärään nähden (tuomio 17.10.2013, *Schaible*, C-101/12, EU:C:2013:661, 77 kohta; tuomio 23.3.1994, *Huet v. tilintarkastustuomioistuin*, T-8/93, EU:T:1994:35, 45 kohta ja tuomio 30.1.2003, *C v.*

komissio, T-307/00, EU:T:2003:21, 49 kohta). Kun kantajilta tiedusteltiin tätä istunnossa, he vahvistivat, että käsiteltävässä asiassa riidanalaisen päätöksen suhteetonta luonnetta koskeva väite ei ollut erillinen kanneperuste.

28 Edellä esitetyn valossa on tarkasteltava

– ensimmäiseksi kanneperuste, joka koskee perusoikeuskirjan 21 artiklan rikkomista siltä osin kuin riidanalainen päätös merkitsee kantajien etniseen alkuperään tai kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää

– toiseksi kanneperuste, joka koskee yhtäältä perusoikeuskirjan 21 artiklan 1 kohdan rikkomista siltä osin kuin riidanalainen päätös merkitsee kantajien poliittisiin näkemyksiin perustuvaa syrjintää ja toisaalta yhdenvertaisen kohtelun yleisen periaatteen loukkaamista

– kolmanneksi kanneperuste, joka koskee harkintavallan väärinkäyttöä.

29 Vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen kantajat esittivät, että heillä oli tiedossaan poliittinen asiayhteys, joka vallitsi heidän parlamenttiin saapumisensa ajankohtana ja että Voigt oli selittänyt heille riidanalaisen päätöksen. Kantajat toimittivat kannekirjelmän liitteenä jäljennöksen tästä päätöksestä ja lehdistöyksikön sähköpostiviestin, jolla Voigtin avustajalle ilmoitettiin, että lehdistötilaisuutta varten pyydettyä kalustoa ei asetettaisi hänen käyttöönsä niiden pääsyrjaitusten vuoksi, joita toimitelmin on asettanut venäläisille poliitikoille ja diplomaateille ja sen vuoksi, että Petrovin ja Biryukovin läsnäolo saattaa haitata toimielimen toimintaa.

30 Kanne on tutkittava kaiken edellä esitetyn valossa.

*Kanneperuste, joka koskee perusoikeuskirjan 21 artiklan rikkomista siltä osin kuin riidanalainen päätös merkitsee kantajien etniseen alkuperään tai kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää*

31 Kantajat väittävät, etteivät he vaaranna mitenkään parlamentin tavanomaista työskentelyä tai sen turvallisuutta. Objektivisen perustelun puuttuessa riidanalaisesta päätöstä rasittaa väitetysti heidän kansalaisuutensa tai etniseen alkuperäänsä perustuva syrjintä ja sillä rikotaan näin ollen perusoikeuskirjan 21 artiklaa. Lisäksi vaikka oletetaan, että tietyt Venäjän kansalaiset vaaransivat tosiasiallisesti parlamentin moitteettoman toiminnan, olisi ollut riittävää rajoittaa pääsykielto koskemaan näitä henkilöitä.

32 Parlamentti katsoo, että kyseinen kanneperuste on perusteeton.

33 Perusoikeuskirjan 21 artiklan 1 kohdassa kielletään kaikki muun muassa etniseen alkuperään perustuva syrjintä. Saman artiklan 2 kohdassa kielletään myös kaikenlainen kansalaisuuteen perustuva syrjintä perussopimusten soveltamisalalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden erityismääräysten soveltamista.

34 Koska kantajat eivät erottele selvästi kahta syrjinnän muotoa, joihin he vetoavat, on muistutettava, että kun yleisesti sovellettavassa määräyksessä käytetään kahta erillistä termiä, ei johdonmukaisuuteen ja oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä voida katsoa, että näillä termeillä on sama ulottuvuus. Näin on varsinkin silloin kun – kuten käsiteltävässä asiassa – yleiskielessä näillä termeillä on eri merkitykset (tuomio 25.9.2013, Marques v. komissio, F-158/12, EU:F:2013:135, 28 kohta ja tuomio 14.5.2014, Cocco v. komissio, F-17/13, EU:F:2014:92, 33 kohta).

- 35 Näin ollen jos kansalaisuus on oikeudellinen ja poliittinen side yksilön ja suvereenin valtion välillä, etnisen alkuperän käsite perustuu ajatukseen siitä, että väestöryhmillä on yhteinen tunne siitä, että he ovat yhtä kansaa tai heillä on yhteinen uskonto, kieli, kulttuurinen ja perinteellinen tausta ja elinympäristö (ks. vastaavasti tuomio 16.7.2015, CHEZ Razpredelenie Bulgaria, C-83/14, EU:C:2015:480, 46 kohta).
- 36 Etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän kiellosta parlamentti katsoo, että Venäjällä on yli 185 erilaista etnistä ryhmää. Kantajat, jotka vetoavat vain Venäjän kansalaisuuteensa, eivät kuitenkaan ilmoita kuuluvansa johonkin tiettyyn etniseen ryhmään. He eivät myöskään osoita millään tavalla, että riidanalainen päätös tehtiin johonkin tiettyyn etniseen ryhmään kuulumisen vuoksi.
- 37 Näin ollen kantajat eivät ole osoittaneet, että perusoikeuskirjan 21 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytykset täyttyvät, eivätkä he voi näin ollen väittää, että heitä syrjittiin tietyn etnisen alkuperän vuoksi.
- 38 Kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellosta on muistutettava, että SEU 6 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja perusoikeuskirjan 52 artiklan 7 kohdan mukaisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan selityksissä (EUVL 2007, C 303, s. 17) on otettava huomioon sen tulkinta.
- 39 Perusoikeuskirjan selitysten mukaisesti sen 21 artiklan 2 kohta ”vastaa [SEUT] 18 artiklan ensimmäistä kohtaa, ja sitä on sovellettava kyseisen artiklan mukaisesti”. Lisäksi perusoikeuskirjan 52 artiklan 2 kohdan mukaan oikeuksia, jotka siinä tunnustetaan ja joista on määräyksiä perussopimuksissa, sovelletaan näissä viimeksi mainituissa määriteltyjen edellytysten ja rajoitusten mukaisesti. Tästä seuraa, että perusoikeuskirjan 21 artiklan 2 kohtaa on luettava siten, että sen soveltamisala on sama kuin SEUT 18 artiklan ensimmäisen kohdan soveltamisala.
- 40 SEUT 18 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että ”kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä perustamissopimuksen soveltamisalalla on kielletty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen erityismääräysten soveltamista”. Tämä määräys on tämän sopimuksen toisessa osassa, jonka otsikko on ”Syrjintäkielto ja unionin kansalaisuus”. Se koskee unionin oikeuden soveltamisalaan kuuluvia tilanteita, joissa jäsenvaltion kansalaista kohdellaan syrjivästi verrattuna toisen jäsenvaltion kansalaiseen pelkästään hänen kansalaisuutensa perusteella. Tätä artiklaa ei näin ollen ole tarkoitus soveltaa tapauksessa, jossa jäsenvaltioiden kansalaisia ja kolmansien valtioiden kansalaisia mahdollisesti kohdellaan eri tavalla (ks. vastaavasti tuomio 4.6.2009, Vatsouras ja Koupatantze, C-22/08 ja C-23/08, EU:C:2009:344, 51 ja 52 kohta ja tuomio 7.4.2011, Francesco Guarnieri & Cie, C-291/09, EU:C:2011:217, 20 kohta).
- 41 Näin ollen kantajat, jotka ovat Venäjän kansalaisia, eivät voi vedota perusoikeuskirjan 21 artiklan 2 kohtaan.
- 42 Edellä todetun valossa kanneperuste, joka koskee perusoikeuskirjan 21 artiklan rikkomista siltä osin kuin riidanalainen päätös merkitsee kantajien syrjintää etnisen alkuperän tai kansalaisuuden perusteella, on hylättävä. Väitteestä, jonka mukaan riidanalainen päätös on suhteeton, koska siinä ei eroteltu venäläisiä vieraita niiden riskien mukaan, joita heihin liittyi, viitataan joka tapauksessa jäljempänä 75–78 kohtaan.

*Kanneperuste, joka koskee yhtäältä perusoikeuskirjan 21 artiklan 1 kohdan rikkomista siltä osin kuin riidanalainen päätös merkitsee kantajien poliittisiin näkemyksiin perustuvaa syrjintää ja toisaalta yhdenvertaisen kohtelun yleisen periaatteen loukkaamista*

- 43 Kantajat väittävät vastauksessaan, että heitä syrjittiin heidän poliittisten näkemystensä vuoksi. He esittävät myös, että ”loppujen lopuksi [riidanalaisista päätöistä] on joka tapauksessa arvioitava yhdenvertaisen kohtelun yleisen periaatteen valossa”. Tämän päätöksen vuoksi heitä nimittäin



kohdeltiin eri tavalla kuin parlamentin muita vieraita ja kutsun esittäjiä. Kantajat katsovat, että riidanalaisella päätöksellä pyrittiin estämään heitä ilmaisemasta parlamentissa poliittisia näkemyksiä, joita toimielimen puhemies ei hyväksy ja jotka ovat ristiriidassa 10.6.2015 päivätyn päätöslauselman kanssa.

- 44 Parlamentti kiistää näiden väitteiden tutkittavaksi ottamisen, koska ne ovat sen mukaan kanneperusteita, joihin kantaja on vedonnut ensimmäisen kerran ja liian myöhään vastauksessa.
- 45 Kantajat väittävät kuitenkin, että he saivat tiedon heihin kohdistetun syrjinnän poliittisista perusteista vasta vastinekirjelmän luettuaan.
- 46 Työjärjestyksen 84 artiklan 1 kohdan mukaan asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu asian käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin. Peruste, jolla laajennetaan aikaisemmin – nimenomaisesti tai implisiittisesti – kannekirjelmässä esitettyä perustetta ja jolla on läheinen yhteys tähän perusteeseen, on kuitenkin otettava tutkittavaksi. Uuden argumentin pitäminen aikaisemmin esitetyn kanneperusteen tai väitteen laajentamisena edellyttää sitä, että tällainen argumentti on riittävän läheisessä yhteydessä kannekirjelmässä alun perin esitettyihin kanneperusteisiin tai väitteisiin, siten, että sen voitaisiin katsoa seuranneen oikeudenkäyntimenettelyssä käydyn näkemystenvaihdon tavanomaisesta kehityksestä (ks. vastaavasti tuomio 16.11.2011, *Groupe Gascogne v. komissio*, T-72/06, ei julkaistu, EU:T:2011:671, 23 ja 27 kohta).
- 47 Ensimmäiseksi ja siltä osin kuin on kyse kaikenlaisen poliittisille näkemyksille perustuvan syrjinnän kiellosta, tästä kiellosta määrätään perusoikeuskirjan 21 artiklan 1 kohdassa, johon kantaja vetoaa kanneperusteessaan, joka koskee ”perussopimusten rikkomista”. Kannekirjelmässä kantajat kuitenkin rajoittivat tätä määräystä koskevat perustelunsa vetoamalla vain etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän kiellon rikkomiseen. Lisäksi he vetosivat kansalaisuuteen perustuvaan syrjintään perusoikeuskirjan 21 artiklan 2 kohdan perusteella. Missään kannekirjelmänsä kohdassa he eivät viitanneet heidän poliittisille näkemyksilleen perustuvaa syrjintää koskevan kiellon rikkomiseen.
- 48 Käsiteltävässä asiassa on erityistä merkitystä sillä, etteivät kantajat vedonneet kannekirjelmässä tällaiseen syrjintään. Riidanalaisesta päätöstä ei nimittäin voida eristää asiayhteydestään. Erityisesti asiakirja-aineistosta käy ilmi, että kanteen nostamisen ajankohtana kantajilla oli hallussaan lehdistöyksikön sähköpostiviesti, jossa parlamentti kieltäytyi asettamasta Voigtin käyttöön kalustoa, joka oli tarpeen sitä lehdistötilaisuutta varten, joka myös oli tarkoitus järjestää 16.6.2015. Tälle kieltäytymiselle oli kaksi syytä. Ensinnäkin lehdistöyksikön sähköpostissa muistutetaan sisäänpääsrajoituksista, joita toimielin on asettanut venäläisille diplomaateille ja poliitikoille ja erityisesti Gosudarstvennaya Duma Federal’nogo Sobrania Rossiskoï Federatsiin (Venäjän federaation liittokokouksen valtioduuma) ja Soviet Federatsii Federal’nogo Sobrania Rossiskoï Federatsiin (Venäjän federaation liittokokouksen liittoneuvosto) jäsenille, kuten edellä 14 kohdassa mainituista parlamentin prosessinjohtotoimiin antamista vastauksista käy ilmi. Toiseksi tässä samassa sähköpostiviestissä mainitaan vaara siitä, että Petrovin ja Biryukovin läsnäolo haittaa toimielimen toimintaa. Lisäksi riidanalaisella epäävällä päätöksellä oli tarkoitus kieltää kantajilta pääsy parlamentin eli poliittisen elimen rakennuksiin osallistuakseen edustajan kutsumina vieraina kokoukseen, jossa oli tarkoitus käsitellä poliittista aihetta eli ”eurooppalaista yhteistyötä”. Lisäksi kahdella ensimmäisellä kantajalla on merkittävää vastuuta venäläisessä Rodina-puolueessa, ja kolmas on esitelty yliopiston kansainvälisten suhteiden professoriksi. Tämän lisäksi kyseisen kokouksen oli tarkoitus olla jatkoa poliittiselle foorumille eli ”Venäjän kansalliselle foorumille”, johon kolme kantajaa olivat osallistuneet ja jota parlamentti oli juuri arvostellut 10.6.2015 päivätyssä päätöslauselmassa. Lopuksi kantajat vahvistivat istunnossa, että 16.6.2015 suunnitelluilla tapahtumilla, joihin heidät oli kutsuttu, oli tarkoitus mahdollistaa heille poliittisen näkemyksensä esittäminen ”eurooppalaisesta yhteistyöstä”, jotta ”Venäjän kansallinen foorumi” -niminen foorumi esitetään muulla tavalla kuin se esitettiin 10.6.2015

päivätyssä päätöslauselmassa ja jotta aloitettua työskentelyä jatketaan. Näissä olosuhteissa sellaisen kantajan, joka oli kokenut poliitikko ja noudattaa tavanomaista tarkkaavaisuutta, oli kiinnitettävä huomiota riidanalaisen päätöksen poliittiseen asiayhteyteen.

- 49 On siis aiheellista todeta, että se, että kantajien vastauksessa viitataan syrjintäkiellon rikkomiseen kantajien poliittisten näkemysten vuoksi, ei merkitse kannekirjelmässä esitetyn kanneperusteen laajentamista, joka olisi seurausta oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa käydyin näkemystenvaihdon tavanomaisesta kehityksestä, vaan se on uusi kanneperuste. Tästä seuraa, että tämä kanneperuste on jätettävä tutkimatta, koska se ei perustu menettelyn aikana esille tulleille oikeudellisille seikoille ja tosiseikoille.
- 50 Toiseksi siltä osin kuin on kyse jälleen kantajien vastauksessa olevasta väitteestä, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun yleisen periaatteen loukkaamista, on todettava, että harkintavallan väärinkäyttöä koskevan kanneperusteen yhteydessä kantajat väittivät kanteessa muun muassa, että riidanalaiset päätökset olivat ”täysin mielivaltaisia ja täydellisessä ristiriidassa primaarioikeuden syrjintäkiellon kanssa”. Tässä väitteessä viitattiin kuitenkin ”edellä esitettyihin syihin” eli selityksiin, jotka koskevat väitettyä kansalaisuuteen tai etniseen alkuperään perustuvaa syrjintää. Missään vaiheessa kannettaan nostessaan kantajat eivät vedonneet sellaisenaan siihen, että yhdenvertaisen kohtelun yleistä periaatetta on loukattu parlamentin muihin vierailijoihin ja vastaanottajiin nähden.
- 51 Näin ollen jos kantajat pyrkivät laajentamaan vastauksessa sen ensimmäisen kanneperusteensa ulottuvuutta, joka koski kaikenlaisen kansalaisuuteen tai etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän kiellon rikkomista vetoamalla yleisluonteisesti yhdenvertaisen kohtelun yleiseen periaatteeseen parlamentin muiden vierailijoiden ja vastaanottajien kohteluun nähden, kyseisen periaatteen loukkaamista koskevaa kanneperustetta on pidettävä uutena perusteena, joka ei ole seurausta näkemystenvaihdon tavanomaisesta kehityksestä. Tältä osin ja koska tämä kanneperuste ei perustu oikeudellisille seikoille ja tosiseikoille, jotka ovat tulleet ilmi menettelyn aikana, myös se on jätettävä tutkimatta.
- 52 On totta, että puolustautumisoikeuksiaan suojatakseen parlamentti käsitteli vastinekirjelmässään ja toissijaisesti sitä mahdollisuutta, että unionin yleinen tuomioistuin määrittelee kanneperusteen, joka koskee kaikenlaisen kansalaisuuteen tai etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän kiellon rikkomista kanneperusteeksi, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun yleisen periaatteen loukkaamista. Tämän seikan perusteella ei kuitenkaan voida katsoa, että seikat, joiden vuoksi oli perusteltua, että tähän periaatteeseen vedottiin kantajien vastauksessa, kävivät ilmi vasta menettelyn aikana. Edellä 48 kohdassa muistutetun asiayhteyden valossa tämä parlamentin puolustuksessaan esittämä väite ei paljastanut kantajille riidanalaisen päätöksen perusteluita, joista he saattoivat perustellusti olla tietämättömiä siihen asti.
- 53 On lisättävä, että perusoikeuskirjan 21 artikla, johon kantaja vetoaa sen kanneperusteen perusteeksi, joka koskee kansalaisuuteen tai etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän kieltoa, on erityinen ilmaus yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta (ks. vastaavasti tuomio 29.4.2015, Léger, C-528/13, EU:C:2015:288, 48 kohta) ja että sekä tämä periaate että kaikenlaisen syrjinnän kieltä ovat kaksi nimitystä, jotka on annettu samalle yleiselle oikeusperiaatteelle, jonka mukaan on yhtäältä kiellettyä käsitellä samanlaisia tapauksia eri tavalla ja toisaalta eri tapauksia samalla tavalla, ellei tällaista eroa voida objektiivisesti perustella (tuomio 27.1.2005, Europe Chemi-Con (Deutschland) v. neuvosto, C-422/02 P, EU:C:2005:56, 33 kohta).
- 54 Koska tämän oikeuskäytännön valossa sitä, että kantajan vastauksessa viitataan yhdenvertaisen kohtelun yleiseen periaatteeseen, tulisi pitää sen kanneperusteen toisin sanoin esitettyinä ilmaisuna, joka koskee kaikenlaisen kansalaisuuteen tai etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän kieltoa, olisi kyseessä oleva väite hylättävä perusteettomana edellä 33 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa jo esitetystä syistä.



55 Joka tapauksessa kanneperuste, joka koskee yhtäältä perusoikeuskirjan 21 artiklan 1 kohdan rikkomista siltä osin kuin riidanalainen päätös merkitsee kantajien poliittisiin näkemyksiin perustuvaa syrjintää ja toisaalta yhdenvertaisen kohtelun yleisen periaatteen loukkaamista on vailla perustetta, koska jäljempänä 63–78 kohdasta käy ilmi, että riidanalainen päätös perustuu objektiiviselle ja kohtuulliselle perusteelle, joka vastaa hyväksyttävästi tavoiteltua päämäärää ja ovat oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden

*Harkintavallan väärinkäyttöä koskeva kanneperuste*

56 Kantajat väittävät, että riidanalaista päätöstä rasittaa harkintavallan väärinkäyttö, minkä parlamentti on kiistänyt.

57 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan harkintavallan väärinkäytön käsite on hyvin tarkasti rajattu, ja sillä tarkoitetaan hallintoviranomaisen toimivaltuuksiensa käyttämistä muussa tarkoituksessa kuin siinä, jota varten valtuudet on annettu. Harkintavallaa on päätöstä tehtäessä käytetty väärin vain silloin, kun objektiivisten, asiaankuuluvien ja yhtäpitävien seikkojen perusteella on selvää, että päätös on tehty muiden kuin ilmoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Tässä suhteessa ei ole riittävää vedota tiettyihin tosiseikkoihin väitteiden tueksi, vaan lisäksi on esitettävä riittävän täsmällisiä, objektiivisia ja yhtäpitäviä todisteita, jotka tukevat näiden seikkojen todenmukaisuutta tai ainakin niiden todennäköisyyttä. Muussa tapauksessa asianomaisen toimielimen toteamusten aineellista paikkansapitävyyttä ei voida asettaa kyseenalaiseksi. Harkintavallan väärinkäyttöä koskevien seikkojen kokonaisarviointi ei näin ollen voi perustua pelkkiin väitteisiin, riittämättömän täsmällisiin todisteisiin tai todisteisiin, jotka eivät ole objektiivisia saati asiaankuuluvia (ks. määräys 19.12.2013, da Silva Tenreiro v. komissio, T-32/13 P, EU:T:2013:721, 31–33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

58 Ensimmäiseksi kantajat väittävät, että ”edellä esitetyistä syistä” riidanalainen päätös tehtiin harkintavallaa väärinkäyttäen, koska se on ”täysin mielivaltainen ja täydellisessä ristiriidassa syrjäntäkiellon kanssa”.

59 Siltä osin kuin kantajat kuitenkin käyttävät perusteena ”perussopimusten rikkomista” koskeissa kanneperusteissa esille tuotuja väitettyjä sääntöjenvastaisuuksia, on muistutettava, ettei tämä viittaus voi menestyä, koska nämä kanneperusteet on hylätty.

60 Toiseksi kantajat myöntävät, että parlamentin turvallisuus ja moitteeton toiminta ovat laillisesti hyväksyttäviä tavoitteita, joilla voidaan perustella päätöstä, jolla kolmansilta evätään pääsy toimielimen tiloihin. He kuitenkin kiistävät, että nämä olivat riidanalaisen päätöksen todelliset tavoitteet.

61 Kantajat väittävät nimittäin, etteivät he muodostaneet uhkaa parlamentin turvallisuudelle ja moitteettomalle toiminnalle. Vaikka parlamentti on paikka, jossa käydään poliittista keskustelua, oli riidanalaisen päätöksen todellinen tavoite kantajan mukaan se, että heidät pidetään sivussa sen vuoksi, että heidän poliittinen vakaumuksensa ja puoluekantansa eivät miellyttäneet parlamentin enemmistöä.

62 On havaittava, että tällä perustelulla kantajat pyrkivät johtamaan harkintavallan väärinkäyttöä koskevan näytön riidanalaisen päätöksen perusteluissa olevista virheistä.

63 Tältä osin on todettava, että edellä 48 kohdasta käy ilmi, että vaikka kantajat eivät olleet Venäjän federaation liittokokouksen valtioduuman tai Venäjän federaation liittokokouksen liittoneuvoston jäseniä, riidanalainen päätös perustui sille, että heidän läsnäolonsa parlamentissa saattoi aiheuttaa haittaa toimielimen järjestykselle ja turvallisuudelle sekä moitteettomalle toiminnalle niiden tapahtumien muodostamassa yleisessä asiayhteydessä, jotka ovat kyseisten pääsyräjoitusten taustalla.

- 64 Täsmällisemmin parlamentti vetosi 10.6.2015 päivätyn päätöslauselman valossa Venäjän federaation ja unionin poliittisten suhteiden erityiseen asiayhteyteen tosiseikkojen tapahtuma-aikaan. Se viittasi tällä Ukrainan tilanteeseen ja siihen, että Venäjän federaatio julkaisi mustan listan, jossa mainittiin parlamentin nykyisten ja entisten edustajien sekä unionin virkamiesten nimiä, minkä vuoksi parlamentti päätyi rajoittamaan venäläisten poliitikkojen ja diplomaattien pääsyä tiloihinsa.
- 65 Sen erityisen asiayhteyden valossa, joka kyseisenä ajankohtana oli luonteellinen Venäjän federaation ja unionin poliittisille suhteille ja kun otetaan huomioon, että parlamentin mukaan populistisiksi luokiteltujen eurooppalaisten puolueiden ja kansallismielisinä pidettyjen venäläisten voimien väliset suhteet syvenivät, parlamentti korosti, että kantajat olivat osallistuneet ”Venäjän kansallinen foorumi” -nimiseen foorumiin, jonka parlamentti oli tuominut hyvin voimakkaasti. Parlamentti korosti myös, että kantajat olivat kansallismielisenä pidetyn venäläisen poliittisen puolueen aktiivisia jäseniä. Se lisää, että kolme kantajaa olivat keskeisiä henkilöitä, joita oli pyydetty yhtäältä tuomaan toimielimessä esille 10.6.2015 päivätystä päätöslauselmasta eroavaa näkemystä ”Venäjän kansallinen foorumi” -nimisestä foorumista ja toisaalta jatkamaan tämän foorumin yhteydessä aloitettua työskentelyä, minkä kantajat vahvistivat istunnon aikana (ks. edellä 48 kohta).
- 66 Kantajat huomauttavat kuitenkin, että parlamentin puhemiehelle kuuluvaa ”talon päällikön oikeutta”, johon parlamentti on vedonnut, ei voida käyttää estämään kokouksia, joiden aihe ei miellytä sen enemmistöä, koska parlamentit ovat nimenomaisesti paikkoja, joissa poliittista keskustelua käydään.
- 67 Parlamentin työjärjestyksen 22 artiklassa kuitenkin myönnetään toimielimen puhemiehelle toimivalta, joka on tarpeen yleisen turvallisuuden varmistamiseksi parlamentin tiloissa, parlamentaarisen toiminnan moitteettomaan toimintaan kohdistuvien häiriöiden ennaltaehkäisemiseksi ja keskeyttämiseksi sekä toimielimen arvokkuuden suojaamiseksi. Lisäksi parlamentti väittää perustellusti, ettei se ole velvollinen suosimaan tiloissaan kolmannen maan puolueen poliittista toimintaa. Kantajat ovat todenneet tämän oikeudenkäynnin yhteydessä toimittamissaan muistioissa. Näin ollen parlamentilla ei ole velvollisuutta vastaanottaa tällaisen puolueen jäseniä tai kannattajia, jotta nämä voivat tuoda sen tiloissa esille näkemyksiään. Yleisemmin SEU 14 artiklasta käy ilmi, että oikeus toimia lainsäätäjänä ja budjettivallan käyttäjänä, huolehtia poliittisesta valvonnasta ja antaa neuvoja parlamentissa kuuluu vain unionin kansalaisten edustajille, jotka valitaan yleisillä, välittömällä, vapailla ja salaisilla vaaleilla, kun taas erityisissä määräyksissä, kuten SEU 15 artiklan 6 kohdan d alakohdassa ja SEUT 230 artiklan ensimmäisessä kohdassa taataan erikseen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle ja Euroopan komissiolle oikeus tulla siellä kuulluksi. Lisäksi vaikka parlamentin työjärjestyksen 115 artiklan mukaisesti keskustelut ovat julkisia ja valiokuntien kokoukset myös ovat yleensä julkisia, kyseisen työjärjestyksen 157 artiklassa täsmennetään, että lehteriltä istuntoa seuraavan yleisön on istuttava hiljaa paikoillaan. Myös perussopimusten ja niiden täytäntöönpanoa varten annettujen asiakirjojen yleisestä rakenteesta sekä tarpeesta taata parlamentille myönnettyjen toimivaltuuksien vapaa käyttäminen seuraa, ettei parlamentti ole paikka, jossa kaikella yleisöllä on täysi oikeus ilmaista itseään.
- 68 Kantajat väittävät myös, että parlamentilla on velvollisuus olla aiheuttamatta haittaa jäsenien, muun muassa Voigtin työskentelylle. Tämä väite ei kuitenkaan ole käsiteltävässä asiassa merkityksellinen, koska kantajilla ei ole henkilökohtaista ja välitöntä etua, johon he voisivat vedota. Parlamentin esittämään kysymykseen antamassaan vastauksessa kantajat vahvistivat istunnon aikana, että tämä väite ei sellaisenaan muodostanut väitettä.
- 69 Kantajat väittävät vielä, että heille myönnettiin kulkuluvat, jolloin Voigtin annettiin ymmärtää, että vaikka lehdistötilaisuutta ei järjestetty, toimielimen tiloissa voitaisiin järjestää työkokous, johon he voisivat osallistua. Näiden kulkulupien myöntäminen osoittaa kantajien mukaan, ettei heihin liittynyt erityistä uhkaa, kun taas parlamentin suhtautumisessa tapahtunut muutos paljastaa sen, että riidanalaiset päätökset ovat saivartelua.

- 70 Vaikka pitää paikkansa, että turvallisuusasioiden pääosaston 9.5.2015 päivätyllä sähköpostiviestillä parlamentti ilmoitti vastaanottaneensa akkreditoitopyynnön työkokousta varten ja että tässä sähköpostiviestissä oli viitenumero, jonka avulla kantajille tarkoitetut kulkuluvat voitiin noutaa, on muistutettava, että sähköpostiviesti oli peräisin turvallisuusasioiden pääosastolta, kun taas päätös, jolla kantajilta evättiin pääsy rakennuksiin, perustui poliittisesta asiayhteydestä tehtyyn arviointiin, joka ylitti parlamentin hallinnollisten yksiköiden toimivaltuudet ja kuului yksin toimielimen poliittisille elimille. Lisäksi turvallisuusasioiden pääosaston 9.5.2015 päivätyssä sähköpostiviestissä oli liite, jossa täsmennettiin, että tilaisuuden järjestäjää ei ollut vapautettu toimielimessä voimassa olevasta tavanomaisesta lupamenettelystä. Sen viitenumeron toimittamisesta, joiden avulla kulkuluvat voitiin noutaa ja päätöksestä, jolla kantajilta evättiin loppujen lopuksi pääsy parlamenttiin, seurannut ilmeinen ristiriita selittyy täten hallinnollisille yksiköille ja poliittisille elimille uskotuista erilaisista tehtävistä. Näin ollen ei voida väittää, että parlamentti antoi vain saivartelun halusta ymmärtää, että riidanalainen kokous olisi voitu järjestää sen tiloissa.
- 71 Edellä todetun valossa, koska sellaiset toimenpiteet kuten päätös evätä henkilöiltä pääsy parlamentin tiloihin kaikenlaisten sen työskentelyyn kohdistuvien häiriöiden estämiseksi, edellyttävät saatavilla olevien tietojen valossa suoritettavaa ennakoivaa riskienarviointia, mikä merkitsee välttämättä tiettyä epävarmuutta, ei voida katsoa, ettei parlamentin turvallisuuden ja moitteettoman toiminnan varmistamisen päämäärä ollut oikeassa suhteessa niihin päämääriin nähden, joihin parlamentti vetosi.
- 72 Lopuksi kantajat väittävät, että harkintavallan väärinkäyttö käy ilmi siitä, että päätöksellä evätä pääsy parlamenttiin mentiin joka tapauksessa pidemmälle kuin oli tarpeen. He huomauttavat täten, että parlamentin puhemiehellä on käytössään turvallisuuspalvelu, joka kykenee tyrehtyttämään kaikenlaiset provosoivat toimet. Lisäksi se seikka, että riidanalainen päätös koski kaikkia kutsuttuja venäjän kansalaisia vaikka vain kaksi ensimmäistä kantajaa merkitsivät lehdistöyksikön sähköpostiviestin mukaan uhkaa toimielimen turvallisuudelle ja moitteettomalle toiminnalle, osoittaa kantajien mukaan, että tämä epävä päätös merkitsi eräänlaista ”kollektiivista seuraamusta”.
- 73 On kuitenkin muistutettava, että kantajat eivät ole osoittaneet eivätkä edes väittäneet, että kenellä tahansa on täysin vapaa pääsy parlamentin tiloihin poliittista propagandaa varten tai parlamentin poliittisista päämääristä keskustelemista varten. Kuten edellä 67 kohdassa todetaan, parlamentti esitti päinvastoin – mitä ei ole vastustettu – että unionin oikeudessa ei myönnetä yleisölle automaattista oikeutta päästä sisälle sen rakennuksiin ja käyttää niitä mielipiteidensä ilmaisemista varten.
- 74 Näissä olosuhteissa sitä seikkaa, että parlamentin puhemies esti kantajan venäläisiä vieraita astumasta sisään toimielimen tiloihin esittääkseen poliittisen kokouksen yhteydessä lausuntoja sen sijaan, että se olisi jättänyt asian turvallisuusyksiköidensä toimintakyvyn varaan, ei voida edellä 64 ja 65 kohdassa muistutetussa kansainvälisessä kontekstissa pitää osoituksena harkintavallan väärinkäytöstä. Näin on erityisesti sen vuoksi, että parlamentti vahvisti istunnon aikana, että koska riidanalainen epävä pääsy liittyi kyseessä olevaan kontekstiin, se oli luonteeltaan vain väliaikainen.
- 75 Kantajat eivät voi vedota myöskään siihen, että riidanalainen päätös koski ”venäläisten vierailijoiden koko ryhmää” eli myös E. N:ää ja P. E:tä, osoittaakseen, että se oli todellisuudessa kollektiivinen ja kohtuuton seuraamus. Päätös evätä näiltä kahdelta henkilöltä pääsy parlamenttiin selittyy sillä, että – kuten istunnon aikana esitetystä näkemyksistä kävi ilmi – he olivat seuralaisia eli heistä toinen oli toisen kantajan puoliso ja toinen tulkki.
- 76 Lopuksi kantajat pyrkivät yhtä turhaan kiistämään riidanalaisen päätöksen kollektiivisen luonteen väittämällä, että lehdistöyksikön sähköpostiviestistä käy päinvastoin ilmi, että kolmas kantaja eli Sotnichenko ei merkinnyt parlamentille erityistä vaaraa.
- 77 Siihen seikkaan ei kuitenkaan voida vedota, että parlamentti katsoi lehdistöyksikön sähköpostiviestissä, jossa kieltäydyttiin asettamasta Voigtin käyttöön salia lehdistötilaisuuden järjestämistä varten, että kahden ensimmäisen kantajan läsnäoloa pidettiin riskinä toimielimen moitteettomalle toiminnalle

ilman, että siinä viitattiin Sotnichenkoon. Voigtin avustajan parlamentin lehdistöyksikölle 3.6.2015 osoittamasta sähköpostiviestistä, joka koski tämän lehdistötilaisuuden järjestämistä, käy nimittäin ilmi, että asianomaisen ei ollut tarkoitus osallistua siihen.

- 78 Lisäksi parlamentti katsoi, että Sotnichenko oli osallistunut kahden ensimmäisen kantajan tavoin ”Venäjän kansallinen foorumi” -nimiseen foorumiin, mitä ei ole kiistetty, ja että tämä osallistuminen johti siihen, että myös häneltä evättiin pääsy toimieliimen rakennuksiin työkokoukseen osallistumista varten siinä kontekstissa, joka on kuvailtu edellä 64 ja 65 kohdassa.
- 79 Kaikesta edellä esitetystä johtuu, että kantajat eivät ole esittäneet riittävän täsmällisiä, objektiivisia ja yhtäpitäviä todisteita, jotka antavat aihetta ajatella, että parlamentin turvallisuus ja moitteeton toiminta eivät olleet tavoite, johon sen puheenjohtaja todellisuudessa pyrki riidanalaista päätöstä tehdessään. Näin ollen harkintavallan väärinkäyttöä koskeva kanneperuste on hylättävä.
- 80 Koska yksikään kanneperuste ei ole perusteltu, kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

### **Oikeudenkäyntikulut**

- 81 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 82 Koska kantajat ovat hävinneet asian ja parlamentti on vaatinut, että heidät veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, heidät on veloitettava vastaamaan kaikista kuluista.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

on ratkaissut asian seuraavasti:

**1) Kanne hylätään.**

**2) Andrei Petrov, Fedor Biryukov ja Alexander Sotnichenko vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.**

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä marraskuuta 2017.

Allekirjoitukset